

عنوان مقاله:

اصول و مبانی تعامل با غیرمسلمانان در فقه سیاسی شیعه

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای سیاسی معاصر، دوره 14، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حسین مقدسی - دانشجوی دکتری رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمدحسین بیاتی - عضو هیات علمی دانشگاه عدالت و مسئول مکاتبات

سید محمدصادق موسوی - عضو هیات علمی دانشگاه شهید مطهری

سید ابوالقاسم نقیعی - عضو هیات علمی دانشگاه شهید مطهری

خلاصه مقاله:

بعد از انقلاب رویکرد و فتاوی فقهی جدیدی در خصوص اقلیت های دینی از سوی نهادها و رهبران جمهوری اسلامی مطرح گردید که تا حدی با فتاوی و رویکردهای پیشین متفاوت بود. مصداق این تغییرات را می توان در بحث تساوی حقوق سیاسی و شهروندی از جمله مشارکت برابر در انتخابات و تعیین سرنوشت و حقوق اجتماعی اقتصادی همچون دیه وارث و حوزه معاملات و... می توان مشاهده نمود. در خصوص این تغییر رویکرد دیدگاه های مختلفی مطرح است. برخی آن را صرفا یک رویکرد سیاسی و فاقد بنیان نظری و فقهی می دانند و برخی دیگر با تاکید بر رویکرد تعامل با غیر مسلمانان معتقدند که این تعامل از بنیانهای قدرتمندتری در فقه شیعه برخوردار است. ولذا مبتنی بر این رویکرد بر الزامات این رویکرد در سالهای بعد از انقلاب تاکید کرده اند زیرا که ظرفیت های فقه شیعه این توانایی را دارد که از این تغییرات حمایت کند. که مسئله این پژوهش مطالعه و تبیین بنیان های نظری این رویکرد تعاملی می باشد. لذا این مقاله با روشی توصیفی-تحلیلی و استنتاجی در پی پاسخ به این پرسش است که رویکرد تعامل با غیرمسلمانان در فقه سیاسی شیعه بر چه بنیانهای و اصولی استوار است؟

کلمات کلیدی:

غیرمسلمان اهل کتاب، غیرمسلمان غیراهل کتاب، فقه سیاسی شیعه، سیره معصومین(ع)، اعتدال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1632066>

